

RESOLUCIÓ

Règim laboral

DRET AL TREBALL
CIUTAT EQUITATIVA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 28 de febrer de 2026 el ciutadà va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- El 22 de novembre de 2024, havia presentat un recurs de reposició davant la Gerència de Persones, Organització i Administració Electrònica contra el Decret de 17 d'octubre de 2024, mitjançant el qual se'l declarava exclòs del procés ordinari d'integració del professorat tècnic de formació professional en la categoria de professorat d'educació secundària de l'Ajuntament de Barcelona.
- Malgrat que ja havien transcorregut més de quinze mesos des de la presentació del recurs, encara no havia rebut cap notificació de la resolució corresponent.
- Durant aquell període, havia comparegut personalment en diverses ocasions a les dependències de la Gerència, i des del mes de setembre de 2025 i fins al moment de demanar la intervenció de la Sindicatura sempre se li havia comunicat que la resolució del recurs es trobava pendent de signatura.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 11 de març de 2026, la Sindicatura es va adreçar a [la Gerència de Persones, Organització i Administració Electrònica](#) per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

El 13 d'abril es va dirigir de nou a la Gerència de Persones, Organització i Administració Electrònica, atès que en la petició d'informació s'havia fet constar com a interessada la persona que representava a l'interessat.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 31 de març de 2026 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa que en el Registre General de l'Ajuntament no hi consta cap recurs presentat per la persona interessada.

El dia 5 de maig de 2026, aquesta Sindicatura va rebre l'ampliació de la informació sol·licitada. L'escrit exposa el curs que es va donar al recurs presentat per l'interessat i una adjunta còpia de la notificació de la resolució.

CONSIDERACIONS

En relació amb la reclamació formulada per la manca de resolució i notificació d'un recurs de reposició interposat el 22 de novembre de 2024, és procedent analitzar l'actuació municipal a la llum de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP).

En primer lloc, d'acord amb l'article 124.2 de la norma citada, el **termini màxim per dictar i notificar la resolució** del recurs de reposició és d'un mes. En el cas examinat, la resolució no es va adoptar fins al 29 de gener de 2026, és a dir, amb un retard superior a catorze mesos. Aquesta demora constitueix un incompliment evident del termini legal i vulnera el deure de resoldre expressament en temps, a banda de generar una situació de desestimació presumpta contrària als principis de seguretat jurídica i bona administració.

Pel que fa al **règim de notificació**, cal partir del que disposa l'article 14 de la LPACAP, segons el qual els empleats públics estan obligats a relacionar-se electrònicament amb les administracions públiques en els tràmits derivats de la seva condició. En el supòsit analitzat, atesa la naturalesa del procediment (procés d'integració de personal funcionari), es pot entendre que la persona interessada es trobava inclosa en aquest supòsit d'obligatorietat.

En coherència amb aquesta obligació, l'article 43 de la LPACAP estableix que les notificacions electròniques es practiquen mitjançant la posada a disposició de l'acte a la seu electrònica o a l'adreça electrònica habilitada, i que s'entenen rebutjades quan transcorren deu dies naturals sense accedir al seu contingut. Així mateix, la norma disposa que s'entén l'obligació de notificar s'ha complert amb aquesta posada a disposició.

Des d'una perspectiva formal, per tant, l'actuació municipal, consistent a posar a disposició de la persona interessada la notificació electrònica de la resolució, s'ajusta al règim legalment previst, i la manca d'accés dins del termini de deu dies determina, conforme a dret, el rebuig de la notificació.

No obstant això, aquesta valoració formal ha de completar-se amb una anàlisi material de la diligència administrativa. La jurisprudència constitucional ha assenyalat reiteradament que el dret de defensa exigeix que l'Administració desplegui una conducta diligent per garantir el coneixement efectiu dels actes administratius.

En aquesta línia, tot i que l'article 43.3 permet considerar complerta l'obligació de notificar amb la mera posada a disposició, l'actuació administrativa no pot desvincular-se dels principis de bona administració i eficàcia. Així, quan hi ha indicis que la notificació no ha estat coneguda efectivament, com passa en aquest cas, en el qual la persona interessada havia comparegut reiteradament davant les dependències municipals i manifestava desconèixer la resolució, esdevé exigible un reforç de la diligència administrativa.

En relació amb això, l'article 44 de la LPACAP regula les notificacions infructuoses i preveu la possibilitat de recórrer a la publicació en el *Butlletí Oficial de l'Estat* quan la notificació no s'hagi pogut fer. Tot i que aquest precepte respon a supòsits específics, posa de manifest que l'ordenament admet la utilització de mecanismes complementaris de notificació per garantir-ne l'eficàcia.

En conseqüència, si bé l'Ajuntament ha complert formalment amb el mecanisme de notificació electrònica previst en la normativa, la seva actuació pot considerar-se insuficient des d'una perspectiva material, en no haver desplegat actuacions addicionals que permetessin assegurar el coneixement efectiu de la resolució, especialment tenint en compte la relació activa existent amb la persona interessada.

En conclusió, l'actuació municipal presenta les consideracions següents:

- Incompliment del termini legal per resoldre i notificar el recurs de reposició, en vulneració de l'article 124.2 de la Llei 39/2015.
- Adequació formal de la notificació electrònica al règim previst en els articles 14 i 43 de la mateixa llei.
- Insuficiència en la diligència material exigible a l'Administració per garantir el coneixement efectiu de la resolució, en contradicció amb els principis de bona administració i el dret de defensa.

En conseqüència, es conclou que l'actuació administrativa, tot i ser formalment adequada en l'àmbit de la notificació electrònica, no s'ajusta plenament als estàndards exigibles de

diligència i bona administració, especialment pel que fa al retard en la resolució i a la garantia efectiva dels drets de la persona interessada.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, l'actuació de la Gerència de Persones, Organització i Administració Electrònica no ha estat ajustada a dret pel que fa al compliment dels terminis legals per resoldre i notificar la resolució a la persona interessada. Així mateix, hi ha un marge de millora pel que fa a la diligència exigible per vetllar perquè la notificació sigui efectiva.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- Recordar a la Gerència de Persones, Organització i Administració Electrònica l'obligació de resoldre i notificar expressament els recursos dins dels terminis establerts legalment, en compliment del deure de bona administració i seguretat jurídica.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.